

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 25.10.2005 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Šárky Pfeiferové a soudců Jarmily Strnadové a Arnošty Votavové, **t a k t o :**

Obžalovaný :

XXX

nar. XXX, trvale bytem XXX, t.č. XXX

j e v i n e n , ž e

dne XXX v přesně nezjištěnou dobu v časných ranních hodinách kolem XXX v prostorách budovy XXX pod pohrůžkou ublížení na zdraví, zabití a přímým fyzickým násilím spočívajícím v XXX, donutil poškozenou XXX k orálnímu sexu a poté ji za stejných okolností XXX a proti její vůli na poškozené vykonal soulož,

t e d y

násilím a pohrůžkou bezprostředního násilí donutil jiného k souloži a k jinému obdobnému pohlavnímu styku,

č í m ž s p á c h a l

trestný čin znásilnění podle § 241 odst. 1 tr. zák.,

a odsuzuje se

podle § 241 odst. 1 tr. zák. k trestu odnětí svobody v trvání **š e s t i l e t .**

Podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zák. se pro výkon trestu zařazuje do **v ě z n i c e s o s t r a h o u .**

O d ů v o d n ě n í :

Po provedeném důkazním řízení měl soud za prokázané, že se obžalovaný dopustil jednání popsaného ve výroku rozsudku způsobem tam uvedeným.

Obžalovaný u hlavního líčení uvedl, že dne XXX měl sraz s poškozenou XXX, chtěli si popovídat kvůli práci a sešli se XXX a domluvili se, že půjdou do XXX, kam přišli kolem XXX. Zde vypil XXX a poškozená XXX a kolem XXX. odešli do XXX. Tam se dále bavili, ona vypila XXX, zatímco on XXX a lízl si z XXX. V této XXX mu začala poškozená vykládat o svých milencích, mluvila o sexu a z této XXX odešli nějak XXX a šli zpět do města, kdy jí řekl, že jde na XXX odevzdat klíče a ona říkala, že musí jít za nějakým XXX a pak že má sraz se svým milencem. Na XXX došli kolem XXX, zde chvíli hovořil s panem XXX – XXX a pak šel s poškozenou nahoru, protože ten návrh, který mu podala ohledně orálního sexu, že zkusí realizovat. Nejprve seděli v čekárně a bavili se, pak se líbali, navzájem se osahávali, ona si sundala řetízek z krku a náušnice, aby nedošlo k nějakému zranění. U něho však nedošlo vůbec k erekci, a tak toho nechali, bavili se, ona si chtěla zakouřit cigaretu, tak šli k XXX, kdy po cestě se jí zvedl žaludek a tak jí řekl, aby si XXX. Došli k XXX, kde šel na WC a pak mu pan XXX půjčil dvě cigarety, opět se vrátili nahoru, vykouřili je a během deseti minut odešli zpět dolů. U XXX si zul boty, protože měl na sobě pracovní kalhoty, přehazoval si pásek z jedné kalhoty do druhé a poškozená si dala k XXX mobil s kabelkou a stála u hlavního vchodu. Než docházeli, zvonil jí mobil a slyšel „jak říká, že se buď sejdou ve městě nebo někde blízko a ať pro ní přijede k XXX. Když měl sundané kalhoty a přehazoval si pásek, volala na něho, ať jí jde otevřít, šel tedy a ještě jí vzal kabelku s mobilním telefonem, byl bos a s rozepnutými kalhotami. Před vchodem byli dva mladíci, kdy s jedním se obejmula a políbila a šla s ním k autu a ten druhý mladík měl k němu nějaké poznámky, asi po 15 minutách tam přišel ještě jeden mladík, který jej povalil na zem a pak se zas vrátil k autu, přišel další mladík a řekl, že se z toho udělá znásilnění a zavolá se bezpečnost. Asi po 25 minutách od otevření dveří přijela policie, byli tam tři policisté, kteří si s mladíky tykali, mezitím mu dali dýchnout a pak jej odvezli na záchytku, kde mu pendrekem rozbili hlavu, zřízenec jej chytil za krk a praštil s ním o mříž a roztrhl mu obočí a hodinu mu tekla krev. Dne XXX byl převezen do vazební věznice, kde požádal lékařku o prohlídku celého těla včetně penisu, rozbité hlavy a obočí. Na XXX s ním šla poškozená sama, byla podnapilá a veselá. Hned po vstupu do XXX se bavil s panem XXX, předtím o něm nemluvil z toho důvodu, že nechtěl aby z toho měl problémy, proto uvedl na policii, že tam pan XXX nebyl a že s ním nemluvil, nevěděl, co z toho bude a pana XXX stejně nakonec vyhodili. S panem XXX mluvil uvedeného dne celkem třikrát, jednou v XXX to bylo ještě před setkáním s poškozenou, hovořil s ním na XXX a ptal se ho, jestli odslouží celou noc, protože mu nebylo moc dobře a domluvili se tak, že XXX odslouží celou noc a on mu řekl, že kolem XXX tam přinese

klíče a pak odešel. V té době měl na sobě dvoje kalhoty, a to svoje a na nich pracovní. Podruhé s panem XXX hovořil před druhou hodinou, když přišli s poškozenou na XXX, řekl mu, že si jdou ještě pokecat a že si sednou někde do čekárny, klíče nechal ležet na stole a potřetí s ním hovořil kolem XXX., když si tam šli společně s poškozenou pro cigarety. Orální sex mu nabídla sama poškozená, která o něm XXX vyprávěla, vše začalo spontánně, neuhodil jí, nevyhrožoval jí. Nedošlo u něj k erekci ani k ejakulaci a nedošlo ani k zasunutí pohlavního údu, ona zkusila orální sex, nejdříve rukou a pak pusou, ale když viděla, že se nic neděje, tak toho nechala, on sám jí orálně neuspokojoval. V čekárně jí mobilní telefon nezvonil, měla ho vypnutý a nikam nevolala, při odchodu z budovy někdo volal jí. Pokud jde o směny, tak dva dny pracoval a dva dny měl volno, klíče si vyzvedl u firmy XXX a po dvou dnech je tam zase vrátil, pan XXX měl svoje klíče, díky nemoci pana XXX klíče nevracel, neboť nevěděl, zda pan XXX směnu ukončí či nikoliv, klíče nemusel vracet do centrály, nesl je panu XXX, protože se tak domluvili, dohodli se na desátou večer. Celou dobu, co byl s poškozenou, měl na sobě dvoje kalhoty.

Z výpovědi svědka XXX vyplynulo, že tento zná obžalovaného z práce, kdy dva měsíce spolu pracovali – hlídali XXX, ale jinak se spolu nenavštěvovali. Pro klíče si chodili na podnik, mezi sebou si je nepředávali, hlídali jen oni dva a střídali se. V uvedený den měl noční službu. Předtím, než obžalovaný přišel s tou dívkou, tak s ním ten den nemluvil, poprvé s ním mluvil až když přišel s tou dívkou, což bylo nějak XXX, ale přesný čas neví. Do budovy je nepouštěl, obžalovaný říkal, že jde dívce ukázat, kde slouží, stáli tam s ním asi 5 až 10 minut, bavili se, ale ta dívka se s ním nebavila. Obžalovaný měl na sobě černé rifle, neví, zda si u něho obžalovaný odložil nějaký svršek, nezdálo se mu, že by byli opilí. Potom šli někam do objektu, museli jít přes suterén. Co se tam odehrávalo, neví, nic neslyšel, pak obžalovaný přišel na záchod, neví, za jak dlouho to bylo, vzal si cigaretu a šel zase nahoru, přišel sám a pak přišel ještě jednou s tou dívkou, to přišel také na WC a pro cigaretu, vždy si bral jen jednu cigaretu. Časově není schopen určit, za jak dlouho přišel. Dívka stála na chodbě, nehovořila s ním, jen něco ukazovala, ale nepochopil, co ukazuje, nevěnoval jí moc pozornost, nic mu neříkala, stále ve tmě, neví, jak vypadala, svítilo se jen u něj v kamrlíku, takže neví, co měla v ten moment na sobě. Obžalovaný vypadal normálně, byl v klidu, šel na záchod, měl na sobě černé rifle. Pak šli zase do objektu, on odešel ven na obchůzku a když se vracel, tak před budovou byla strkanice, byli tam nějakí tři kluci a obžalovaný, dívka tam brečela, od policisty se pak dozvěděl, co se mělo stát, že dívka udala, že byla znásilněna. Obchůzka trvala si půl hodiny. Uvnitř také obcházel, ale na straně, co byli oni, nebyl. Za dobu, co tam oni dva byli, tak prováděl obhlídku vnitřku asi dvakrát, kdy obhlídka trvá asi půl hodiny, tyto nedělá pravidelně, projde vnitřek a za dvě hodiny zase třeba venek. Venku neviděl, že by někdo obžalovaného napadl, jen mu někdo říkal, že jestli jí ublížil, že si to sním vyřídí. Kvůli této události jej pak vyhodili z práce. V době, kdy se stala tato událost, již měl svůj klíč, režim obchůzek byl 4x za noc. V té době nebyl marod. Obžalovaný měl své klíče, protože si odemkl, ty tam pak zůstaly v zámku zevnitř a odvezla je policie.

Z výpovědi svědka XXX vyplývá, že tento se zná XXX, kamarádí spolu, neměli spolu žádný vztah. Byl XXX a XXX mu volala kolem XXX, že potřebuje pomoci, že je někde na XXX, volala asi 2 – 3x, jeli s kamarády XXX, hledali ji asi tři hodiny až teprve poté zavolala, že je na XXX, tam jeli, rozsvítila se chodba a nějaký starší pán jí vedl po schodech dolů ke dveřím, ona brečela a křičela na něj, že jí znásilnil, on jí

pustil ven, dával jí nějaké věci, řetízky, telefon a pak chtěl utéct, tak jej chytili a předali policii. Poprvé mu poškozená volala nějak těsně kolem XXX, říkala, že jí někdo unesl někam na XXX a že jí chce ublížit, ať rychle přijedou, takto volala asi 3x, ale vždy to vypadlo, pak volala ještě jednou asi do dvou tří minut, že je někde na XXX, že je tam nějaký chlap a že jí chce znásilnit, ať přijedu a brečela. Ptal se jí, na které je XXX, ale telefon vypadl. Pak zkoušel volat on jí, kdy v průběhu hodiny jí volal asi 30x, ale telefon nebrala, vyzváněl, pak se mu ozvala asi za dvě hodiny a to mu říkala, že je na XXX, brečela a říkala, ať přijedeme, že jí vyvede ven. V té době byli u druhé XXX, poté přijeli k XXX viděl, jak jí nějaký chlap vede dolů ze schodů, dole bylo zamčeno, dveře odemykal ten starší pán, měl na sobě světlé tričko a rifle, neměl boty a rifle měl stažené do půlky stehem. Ten starší pán jí podával řetízky a telefon, a to ještě předtím, než odemknul a ona mu nadávala a hned tam říkala, že jí znásilnil, brečela, její brek byl spontánní, ne strojený. Nevzpomíná si, že by někdo z nich měl s obžalovaným potyčku, jen jej chytili a vyvedli ven, protože chtěl utéct nahoru do budovy. Obžalovaný se mu jevil pod vlivem alkoholu, poškozená ne. Na místo přijela asi tři vozidla. Poškozená s nimi na XXX v XXX být neměla, její kluk s nimi byl také na diskotéce v XXX. S policií si nikdo netykal. Poškozená mu říkala, že jí obžalovaný nutil k sexu, stále brečela, nebylo jí moc rozumět, říkala, že jí tam vyhrožoval, XXX. Do XXX jela asi tři auta, on jel v autě sám, hledali ji XXX, její přítel jí hledal i v práci a u kamarádek. Měla se ten večer sejit s kamarádem, ale tam nepřišla. Kromě obžalovaného tam viděl ještě nějakého XXX, který zrovna odcházel od objektu, a to ještě před tím, než obžalovaný vedl poškozenou ze schodů a vrátil se asi po dvaceti minutách.

Svědék XXX uvedl, že obžalovaného ani poškozenou nezná, viděl je tu noc poprvé. Bylo to v pátek večer, kdy byl s kamarády na XXX, když najednou někdo z nich řekl, že je nějaký průšvih v XXX a proto jeli do XXX, jezdili po XXX a hledali poškozenou, kamarád pak obdržel telefonát, ať rychle přijede XXX, tak tam jeli a viděli obžalovaného jak odemyká boční dveře a vyprovází dotyčnou ven, sám dotyčnou odvedl k autu a kluci tam obžalovaného zadrželi, pak přijeli ještě další kluci. Sám stál s obžalovaným venku, aby neutekl a pak přijela policie, stál tam s ním po celou dobu. Z XXX jela asi 3 až 4 auta, nejdříve XXX, tam jí hledali asi půl hodiny, prolézali křoví, pak byli v XXX, kde pracovala a pak volala, ať přijedou na XXX a když tam přijeli, tak už viděli, jak obžalovaný odemyká dveře. Poškozená byla hodně roztrásená, brečela, oba dva byli pod vlivem alkoholu. Poškozená vypadala dost hrozně, policii volal právě z důvodu, když viděl, jak holka vypadá, sám s ní nemluvil, takže neví, co se tam stalo. Dívku v takovém stavu ještě neviděl, nebyla schopná mluvit, hodně brečela, byla na tom psychicky špatně. Obžalovaný měl rozepnuté kalhoty – rifle tmavší barvy a ponožky bez bot, všiml si, že měl na krku zářezy od nehtů, šlo o tři malé d'ubky asi milimetr hluboké.

Z výpovědi poškozené XXX vyplynulo, že tato se seznámila s obžalovaným v baru XXX, kde pracovala, chodil tam občas ráno spát, neměl kde bydlet, byl docela příjemný, nezdál se být zlý a protože chtěla v práci skončit, což on věděl, domluvili se, že si o tom půjdou popovídat a dali si po práci sraz XXX. Pak šli do XXX, kde si dali oba XXX a sama si objednala jídlo. Pak odešli a šli na XXX do hospůdky, kde si dali XXX, kdy obžalovaný měl asi XXX a ona asi XXX, bavili se stále o práci a mezitím volala svému kamarádovi, že se za ním staví, ale neřekla přesný čas, měla jít za XXX. O jejich sexuálních zkušenostech se nebavili. Při cestě šli okolo XXX a vyplynulo to ze situace, že tam obžalovaný XXX, takže šla s ním, myslela si, že si

budou dál povídat, protože se jí s ním dobře povídalo, byl tam druhý XXX obžalovaný odemykal dveře a tak ho šli pozdravit a obžalovaný jí řekl, aby s ním šla nahoru. Vůbec jí nenapadlo, že by se mohlo něco stát, chtěla si s ním ještě povídat, obžalovaný jí neřikal, že by s ní chtěl mít sex. Nahoře jí XXX, v ten moment z něj měla hrozný strach, byl takový zlý, tvář se mu změnila, byl tvrdý a neústupný, bála se do něj strčit, aby jí neublížil, povalil ji na gauč a XXX a uhodil ji, vyhrožoval jí, XXX. Potom se postupně svlíknul on sám a chtěl, aby XXX a on jí taky. K tomu došlo, musela ho XXX, byla trochu opřená o opěradlo a on před ní nejprve stál, pak různě seděl, kdy jako první asi uspokojoval on jí nebo ona jeho, to přesně neví, ale XXX, snažila se bránit, ale občas XXX, aby nemohla nic dělat. Pro tu první cigaretu šel předtím, než jej musela XXX. Prosila ho, aby jí došel pro cigaretu a když odešel, snažila se zavolat kamarádovi XXX, jestli jí pomůže, nestihla říct, kde je, ale trošku to řekla. Obžalovaný znovu přišel nahoru a začal jí zase vyhrožovat a svlíkat a chtěl, aby na něm XXX a když to nebude dělat, vyhrožoval, XXX, mezitím jí pořád zvonil telefon, protože kamarád, kterému volala, se jí snažil dovolat, ale obžalovaný jí nedovolil, aby jej zvedla. Řekla obžalovanému, že potřebuje na záchod, ale musela se XXX. Nevěděla co má dělat, tak znovu chtěla, aby šel pro cigarety a šla s ním, došla k vrátnému, kterému dávala znamení, aby jí pomohl, ukazovala jako SOS a potom potichu říkala pomoc, ale on nevěděl, co po něm chce, věděla, že se nemůže dostat ven, protože jsou zamčené všechny dveře a obžalovaný chtěl, aby šla znovu nahoru, zde kouřili, říkala obžalovanému ať jí pustí, ale on říkal, ať drží hubu a dělá svoji práci a pak jí znovu XXX, on se lekl a pustil jí. Pořád se bránila, říkala, ať jí nechá, bála se ho však odstrkovat, protože vypadal zle, byl takový násilný. Není si jistá, zda u něho došlo k vyvrcholení, ale pohlavní úd měl ztopořený. XXX. Neví, z jakého důvodu jí XXX, věci pak zůstaly na stole. Pak přišli dolů, odemykal jí, slyšela kamarády a vyběhla ven, přitom brečela, měla pocit, XXX. Další dny se cítila XXX. Byla maličko podnapilá, ale připadalo jí, že alkohol dodával obžalovanému zlost a kamennost a podněcoval ho k tomu. Od začátku mu říkala, ať to nedělá, ať toho nechá, sama mu XXXnenabízela. Na XXX mohli být jeden a půl až dvě hodiny, ale neví to přesně. Zraněná nebyla, obžalovaného se snažila od sebe odsunout, tak možná měl na krku škrábanec. Obžalovaný měl na sobě jedny kalhoty, a to tmavé a tyrkysové trenkoslipy. Bránila se tím způsobem, že opakovala, ať toho nechá a jednou ho odstrčila, ale pak jí uhodil, bála se, proto se bránila slovně, viděla, že má sílu a vypadal, že mu je jedno, jestli jí něco udělá. Bála se říct tomu XXX něco nahlas, nevěděla, zda se oni dva neznají a nemohla vědět, zda nejsou domluveni, obžalovaný jí říkal, ať za ním nechodí, bála se říct XXX, že má nějaký problém. I nyní XXX. Uvedeného dne se s nikým jiným kromě XXX, sejít neměla.

Ze závěrů znaleckého posudku z oboru psychologie a z výslechu PhDr. Ivy Košťálové soud zjistil, že osobnost poškozené je XXX. Její líčení události lze považovat za reprodukci skutečně prožité události s možnými drobnými zkresleními vlivem silného citového rozrušení a prožívaného strachu, vlivem pokročilé noční doby, vlivem požitého alkoholu i vlivem XXX. Zdá se, že XXX. V traumatických situacích může docházet k časovým posunům vnímání událostí a může dojít k narušení posloupnosti vnímání časových údajů, typické je, že ty pak mohou být zkreslené nebo zpřeházené.

Ze závěrů znaleckého posudku z oboru psychiatrie a z výslechu znalce MUDr. Jana Kolomazníka soud zjistil, že ten se pokusil obžalovaného vyšetřit ve XXX dne 15.10.2005, ale obžalovaný s ním odmítl komunikovat s tím, že nesouhlasí se

zněním otázek a proto nebylo možné realizovat vypracování znaleckého posudku. Je schopen se pouze vyjádřit obecně k tomu, že XXX. K těmto závěrům dospěl studiem spisu a studiem velice podrobného znaleckého posudku z oboru psychiatrie z roku 1985 a z krátkého rozhovoru s obžalovaným. Z psychiatrického hlediska jeho pobyt na svobodě není nebezpečný, ale ze shora uvedených důvodů není schopen se vyjádřit k otázkám případné sexuální úchytky či k případnému snížení rozpoznávacích a ovládacích schopností vlivem požitého alkoholu.

K uvedenému posudku soud poznamenává, že znalec byl přibrán na základě opatření zdejšího soudu ze dne 14.9.2005, kdy proti formulaci otázek si obžalovaný podal námitky dne 22.9.2005, které soud neakceptoval a obžalovanému neuznání námitek oznámil přípisem ze dne 23.9.2005. Obžalovaný přesto, že jeho námitky nebyly soudem akceptovány, se znalcem odmítl spolupracovat, nicméně s ohledem na dílčí závěry znaleckého posudku a vyjádření znalce, dospěl soud k závěru, že není třeba ve věci zpracovávat další znalecký posudek z oboru psychiatrie, neboť je zřejmé, že XXX a jeho trestní odpovědnost je tak zachována a dále s ohledem na vyjádření znalce, že jeho pobyt na svobodě není nebezpečný, svědčí i pro to, že není třeba přijímat a vydávat žádná ochranná opatření. Proto soud nepovažoval za nutné znovu posudek zpracovávat, neboť dosavadní dílčí závěry jsou pro posouzení otázky trestní odpovědnosti zcela postačující.

Z výpovědi svědka XXX pak vyplynulo, že ten obžalovaného zná, jméno poškozené mu nic neříká, ale měsíc u něho pracovala, uvedl její popis s tím, že neměla smlouvu, pracovala na ústní dohodu, sám by jí do 14 dnů vyhodil. O znásilnění mu řekl pan XXX, který byl jejím nadřízeným, pracovala u něho asi měsíc, nikdy za ní nevyšla inventura, sám jí nemusel, byla XXX. Obžalovaný tam chodil, jak často, neví, kolikrát ho ani nevnímal, takže tam mohl být třeba pětkrát do týdne. Před barem byly stoly, lavice byly dole napravo, sám do baru chodil téměř denně.

Z listinných důkazů vyplývá, že obžalovaný nadýchal dne XXX 1,36 promile alkoholu, krev odmítl dát. Z lékařské zprávy gynekologického oddělení Krajské nemocnice XXX ze dne XXX 2005 plyne, že objektivně je poškozená bez zjevného poranění, XXX. Poškozené byly předány zpět její XXX, které byly zajištěny na místě činu. Z protokolu o ohledání místa činu je patrné, že byly zajištěny stopy, a to 2 ks nedopalků od cigaret a dále XXX, vše je pak zachyceno i na fotodokumentaci. Také byl odebrán vzorek XXX. Na předložených věcech poškozené, t.j. trička a kalhotek, nebyly zjištěny žádné daktyloskopické stopy. z výsledku XXX. Z odborného vyjádření z oboru genetiky vyplynulo, že na předložených tmavě modrých kalhotkách a v poševním výtěru poškozené XXX byla prokázána přítomnost spermatu a stanoven směsný DNA profil, který není vhodný k individuální identifikaci, kdy přítomnost DNA profilu stanoveného z bukálního výtěru označeného XXX, v tomto směsném DNA nelze vyloučit. Dále z odborného vyjádření z oboru genetiky z provedené analýzy Y chromozomu byla prokázána přítomnost spermatu a stanoven mužský DNA profil jak na předložených kalhotkách poškozené, tak i v poševním výtěru, kdy přítomnost DNA profilu z bukálního výtěru označeného XXX, v tomto směsném DNA profilu nelze vyloučit. Z úředních záznamů policie z uvedeného dne plyne, že ve XXX. oznámil XXX, že došlo k znásilnění jeho kamarádky a s touto je u objektu XXX, kdy na místo byla vyslána dozorčí služba, která na místě zjistila, že poškozenou XXX, která oznámila znásilnění XXX, a to uvnitř XXX, přičemž mělo dojít k XXX. Dále je ve spise i úřední záznam výjezdové skupiny, která byla na místo vyslána ve XXX.

Z lékařské zprávy MUDr. Frátrikové ze dne 17.8.2005 plyne, že poškozená není schopna účasti na soudním jednání.

Po vyhodnocení všech důkazů jednotlivě i ve vzájemných souvislostech dospěl soud k závěru, že jednání obžalovaného prokázáno bylo. Sám obžalovaný nepopřel kontakt s poškozenou uvedeného dne, kdy si domluvili schůzku a společně navštívili nejprve XXX a posléze nějakou XXX. Připustil, že v uvedených restauracích pil alkohol, ale v menším množství než uváděla poškozená, byl po noční a unavený, tak pil pouze pivo a z jednoho panáka pouze usrkl. Rovněž připustil i vstup společně s poškozenou do XXX, neboť se předtím bavili o jejích sexuálních zkušenostech a on chtěl zkusit realizovat to, co mu sama nabídla, tedy XXX, nicméně i když se o to pokoušeli, vůbec nedošlo ke ztopoření jeho údu, zkoušeli to tak 3 až 4 minuty, ale pak toho nechali. Popřel, že by nutil poškozenou XXX, že by jí vyhrožoval a fyzicky napadl. Není pravdou, že by jí zvonil telefon, neboť jej měla vypnutý. U hlavního líčení obžalovaný doznal, že v uvedený den hovořil s panem XXX, což v přípravném řízení popíral, změnu své výpovědi zdůvodnil tím, že ho do toho nechtěl zatahovat, aby neměl problémy. Jeho původní výpověď tak nezapadala do rámce dalších provedených důkazů a teprve až poté, kdy z kontaktu s panem XXX byl usvědčován jak tímto svědkem, tak poškozenou, svou verzi změnil a připustil, že s ním skutečně hovořil. Na rozdíl od shodné výpovědi svědka XXX a poškozené, však tvrdil, že se ním setkal toho dne 3x, nejprve hned zvečera ještě před schůzkou s poškozenou, což svědek XXX vyvrátil, dále pak při vstupu do budovy, což bylo kolem XXX., kdy toto potvrzuje jak svědek XXX, tak poškozená, avšak s tím rozdílem, že šlo o dobu po půlnoci a posléze se s panem XXX setkal, když šel dolů spolu s poškozenou pro cigaretu. Obžalovaný neuváděl ještě další setkání, kdy šel sám pro cigaretu, což potvrzuje jak svědek XXX, tak poškozená. Svědek XXX pak potvrdil i verzi poškozené, že tato mu určitými posunky něco naznačovala, i když tomu nevěnoval pozornost a nevěděl o co se jedná, vypovídá to však o tom, že poškozená mluvila pravdu a že její výpověď v této části potvrzuje další svědek. Stejně tak tvrzení obžalovaného o vypnutém mobilním telefonu bylo vyvráceno samotnou poškozenou a svědkem XXX, kdy z jejich výpovědi lze dovodit, že mezi nimi proběhl telefonní kontakt někdy po XXX, kdy poškozená pouze naznačila, kde je, ale přesně to svědek nevěděl, to pak mělo za následek, že jí hledali i na dalších XXX, přičemž jí opakovaně volal, telefon vyzváněl, což potvrzuje i poškozená, že telefon zvonil, ale obžalovaný ji zakázal jej zvednout. I z výpovědi svědka XXX lze dovodit, že poškozená jej kontaktovala z toho důvodu, že ho žádala o pomoc, neboť mu sdělovala, že jí chce nějaký muž znásilnit. I tato verze poškozené je tedy potvrzena a konečně je potvrzena i verze ohledně ukončení celé akce, kdy jak svědek XXX, tak svědek XXX potvrdili, že obžalovaný pouštěl poškozenou ven, to stejné tvrdila poškozená v přípravném řízení i u hlavního líčení, nikoliv tedy svědek XXX, jak bylo poukazováno obhajobou, že to poškozená takto tvrdila a oba tito svědci popsali, v jakém stavu se poškozená nacházela, XXX, svědek XXX zaslechl její obvinění obžalovaného ještě předtím, než jí obžalovaný pustil ze dveří, kdy mu říkala, že jí znásilnil a toto mu pak i potvrdila a svědek XXX popsal, že dívku v takovém stavu ještě nikdy neviděl. Tento stav dle svědka XXX byl spontánní, nebyl strojený a lze tedy z výpovědi obou těchto svědků dovodit, že si poškozená skutečně nevymýšlela a krátce po činu se nacházela ve XXX, který rozhodně nemohl být hraný, což vypovídá o nepříjemném zážitku, který musela prožít.

Vzhledem k tomu, že obžalovaný tvrdil, že k ztopoření vůbec nedošlo a tudíž ani k XXX, lze toto tvrzení vyvrátit jednak výpovědí poškozené a dále pak provedenými odbornými expertizami z oboru genetiky, kdy na spodních kalhotkách poškozené i v odebraném vzorku poševního sekretu v době krátce po činu, byla zjištěna přítomnost spermatu a byl stanoven směsný DNA, který však nebyl vhodný k individuální identifikaci. Nicméně toto potvrzuje verzi poškozené, že skutečně došlo jak XXX, neboť jinak by se uvedené sperma nemohlo nacházet na jejích spodních kalhotkách a v odebraném poševním sekretu. I když nebylo analýzou DNA přímo určeno, že uvedená DNA patří obžalovanému, nicméně vzorek jím odebraného bukálního výtěru nebyl ze zjištěné směsné DNA vyloučen, což může podpůrně vést k závěru, že se o jeho sperma mohlo skutečně jednat, neboť předtím poškozená neměla žádný pohlavní styk s jiným mužem, jak uváděla, a zcela bezpečně DNA obžalovaného vyloučena rovněž nebyla.

Hlavním usvědčujícím důkazem je pak výpověď samotné poškozené. Nutno poznamenat, že tato vypovídala shodně jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem a poměrně podrobně popsala celé setkání a průběh večera s obžalovaným i následně samotný akt znásilnění. Soud její výpověď hodnotil v celkovém kontextu s dalšími provedenými důkazy, zjistil, že tato v řadě již shora naznačených případů, zapadá do rámce dalších důkazů, zejména dalších svědeckých výpovědí potvrzujících jednotlivé části její výpovědi, a proto dospěl k závěru, že její popis události je věrohodný, zatímco některá tvrzení obžalovaného shora uvedená do rámce provedených důkazů nezapadají, ba naopak byla svědky či listinami vyvrácena. Obhajobou bylo namítáno, že znalkyně z oboru psychologie se nesmí vyjadřovat k otázce věrohodnosti svědkyně. S tímto závěrem soud souhlasí a také k tomuto tvrzení znalkyně nepřihlížel, neboť sám si hodnotí provedené důkazy jednotlivě i ve vzájemných souvislostech a z podaného znaleckého posudku proto soud hodnotil posouzení osobnosti poškozené, její schopnost zapamatovat si a následně reprodukovat prožitý děj, případně, zda byly zjištěny nějaké sklony k fabulaci, vymyšlení si děje, návodu, msty a příp. zanechaných následků. V tomto kontextu je pak zřejmé, že znalkyně hodnotila schopnosti poškozené jako průměrné, kdy tato vzhledem ke své osobnosti je schopna si prožitý děj zapamatovat a následně jej reprodukovat, kdy zcela autentický popis události poškozenou byl provázen ze strany poškozené takovými projevy, které nelze nahrát, neboť je nikdo nezná a navíc jde o projevy, které svědčí o tom, že se daný děj stal a že jej skutečně prožila. Znalkyně pak poukázala na to, že by nebyla schopna si děj takto vymyslet, nacházela se v situaci XXX, což svědčí o tom, že nepředvíдалa situaci, která by se mohla odehrát, pokud šla s obžalovaným dobrovolně do XXX a domnívala se, že si budou dále povídat. Připustila existenci možných drobných nepřesností vlivem prožitého strachu, a to z hlediska časové posloupnosti či zpřeházenosti, což by bylo možné hodnotit ve vztahu k časovým údajům, ale jinak soud ve výpovědi poškozené žádné výrazné rozpory, které by odporovaly dalším provedeným důkazům, neshledal.

Ze shora uvedeného je tedy zřejmé, že s ohledem na osobnost poškozené, její projevy a líčení situace, byly popisy události autentické a nehrané, kdy u ní nebyly zjištěny ani známky konfabulace. Poškozená navíc by si takovouto situaci nevymyslela ani z důvodu, že by se opozdila na schůzku, její ovlivnitelnost je obecná a rozhodně ze závěrů posudku nelze dovozovat, že by v daném případě měla být nějakou osobou ovlivňována v tom směru, aby udala znásilnění. Ostatní důkazy

tomu rovněž nenasvědčují a samotný fakt, že měla mít schůzku se svým přítelem a protože se opozdila, vymyslela si tuto verzi, se jeví neopodstatněné a neodpovídající dané situaci, neboť jednak poškozená popírala, že by se měla s přítelem setkat, hovořila pouze o setkání s kamarádem, které nebylo blíže časově určeno a navíc její přítel se v té době nacházel s jinými kamarády na XXX, takže ani z tohoto pohledu, pokud by chtěla něco maskovat, nebylo důvodu. Naopak z její výpovědi i výpovědi svědka XXX plyne, že mu volala nějak XXX a žádala ho o pomoc, což by jistě nečinila v případě, kdyby styk s obžalovaným byl dobrovolný.

Soud tedy výpověď poškozené hodnotil jako věrohodnou, neboť tato zapadá do rámce dalších provedených důkazů, řada skutečností jí tvrzených byla dalšími shora naznačenými důkazy potvrzena a soud proto neměl důvodu nevěřit její výpovědi. Poškozená tak bezpečně obžalovaného usvědčila z jeho násilného jednání, kdy jí pod pohrůzkou zabití, ublížení na zdraví a dokonce přímým fyzickým násilím spočívajícím ve dvou fackách, donutil nejprve XXX. Sama poškozená uváděla, že se chování obžalovaného radikálně změnilo, že se stal zlý, agresivní s kamenným výrazem a že z něho měla skutečně strach, takže se ani nijak intenzivně nebránila, pouze slovně a odstrčila ho, ale ani to nezabránilo obžalovanému v dokonání svého činu. I znalkyně uváděla, že poškozená se nacházela XXX. S ohledem na tento XXX lze vysvětlit i to, že se nějak více nesnažila požádat o pomoc svědka XXX, neboť toto logicky vysvětlila tím, že nevěděla, v jakém jsou s obžalovaným vztahu a zda nejsou domluveni a jak by se zachoval. Na místě činu se pak našly skutečně náušnice poškozené, byly tam i dva nedopalky cigaret a rovněž XXX. Takže i tyto drobné detaily její výpovědi jsou potvrzovány dalšími důkazy.

Pokud jde o časové údaje, je zde poukazováno obžalovaným na chybějící zhruba jednu hodinu. Faktem je, že s odstupem času nikdo ze svědků není schopen přesně stanovit různé časové údaje, když všichni se shodují na tom, že se to odehrálo XXX, není potom rozhodující, co se v jaký časový moment událo, nicméně je patrné, že policii byla celá věc oznámena ve XXX., což lze považovat za zcela konečný čas, poškozená rovněž nebyla schopna přesně časově určit, jak dlouho to trvalo, odhadovala tak dvě hodiny, zatímco svědek XX říkal, že jí asi tři hodiny hledali. To by odpovídalo časovým údajům v tom směru, že se mu ozvala po půlnoci, oni následně na toto oznámení odjeli z XXX, hledali ji po XXX a posléze volali policii, když zjistili, kde se nachází a té to bylo oznámeno ve XXX hod. I svědek XXX zařadil příchod obžalovaného s poškozenou na dobu XXX a s ohledem na skutečnost, že vykonal asi dvě obhlídky po třiceti minutách s intervaly mezi, lze skutečně dovodit, že se vše odehrálo v rozpětí uvedeném ve výroku rozsudku.

Soud nepovažoval za nutné doplňovat řízení o důkazy navrhané obhajobou. Pokud jde o závěry psychologického posudku, tento byl hodnocen jako jeden z důkazů a soud z jeho závěrů vycházel ohledně hodnocení osobnosti poškozené, nikoliv z hodnocení věrohodnosti, neboť věrohodnost poškozené si hodnotil sám z vlastních poznatků a v kontextu s dalšími provedenými důkazy, nebyly zjištěny žádné skutečnosti nasvědčující tomu, že by bylo nutné zpracovávat nový posudek, znalkyně stvrdila závěry svého písemného posudku a žádné rozpory zde soud neshledal, proto není důvod zpracovávat posudek nový jen proto, že se znalkyně vyjádřila k otázce věrohodnosti výpovědi poškozené, resp. spíše proto, že posudek vyznívá v neprospěch obžalovaného. Dále nebylo nutné zpracovávat ani

psychiatrický posudek na poškozenou, neboť k tomu soud neshledává důvody, rozhodující v daném případě je posouzení její osobnosti ve vztahu k reprodukci prožitého děje, jejím schopnostem a osobnostním znakům, které by osvětlily její chování, přičemž jde o psychologický rozbor, který má soudu napomoci v hodnocení osobnosti poškozené a jejím schopnostem děj reprodukovat, když není nutné ani vyžadovat lékařskou zprávu od MUDr. Frátrkové k jejímu současnému stavu, neboť z její lékařské zprávy plyne, že poškozená nebyla schopna účasti na soudním jednání, čímž omlouvala poškozená svou neúčast u hlavního líčení dne 16.8.2005 a dokladovala svou žádost o provedení jejího výsledku bez přítomnosti obžalovaného, nicméně k dalšímu hlavnímu líčení se dostavila a její výslech byl procesně proveden soudem, svědkyně vypovídala a není tedy třeba se dále k této otázce vracet. Sama poškozená uvedla, že má dosud určité psychické problémy a i sama znalkyně psycholožka se k možným následkům a traumatizaci z prožitých událostí vyjádřila, kdy poukázala na to, že vzhledem k tomu, že XXX. Tato zpráva by tedy soudu nepřinesla žádné nové skutečnosti, které by mu již nebyly známy a které zjistil z výsledku poškozené a měl je potvrzené znalkyní z oboru psychologie. Konečně pak odmítl i návrh na zpracování odborného vyjádření k otázce případně zanechaných stop na penisu XXX, kdy i obžalovaný poukázal na to, že se o to poškozená dobrovolně pokoušela a poškozená naopak tvrdí, že k tomu byla nucena a sám obžalovaný poukázal na to, že by měly být zanechány stopy v případě jak dobrovolného tak nedobrovolného orálního styku, nicméně soud se domnívá, že právě s ohledem na tato tvrzení není nutné nic takového vyžadovat, navíc obžalovaný byl vyšetřen lékařkou ve vazební věznici až tři dny po události, t.j. XXX, takže je zde značný časový odstup. Z uvedené zprávy plyne, že si nechal vyšetřit i genitálie a nebylo na nich zjištěno žádné poranění či poškození. K návrhu na výslech svědka XXX soud podotýká, že tohoto již dvakrát předvolával, poprvé se bez omluvy nedostavil a podruhé bylo soudu poštou sděleno, že na uvedenou adresu nebydlí, navíc tento svědek nebyl přímým účastníkem projednávané události a pokud jde o chování poškozené, k tomu se vyjádřil již svědek XXX a navíc jde o subjektivní hodnocení osoby plynoucí ze zaměstnaneckého vztahu.

K námitkám týkajícím se případného poranění či poškození po aktu znásilnění, soud podotýká, že na těle poškozené ani obžalovaného nebyly zjištěny žádné známky poškození, ale v daném kontextu je třeba poukázat na slabou obranu ze strany poškozené, která se bránila spíše slovně a pouze obžalovaného odstrčila, ale nijak zásadně fyzicky se nebránila, neboť s ohledem na jeho agresivitu z něho měla strach. Z toho lze tedy dovodit, že se na těle jak poškozené, tak obžalovaného nemusely nacházet a také nebyly zjištěny žádné známky poranění či poškození.

Hodnocení osobnosti poškozené ze strany svědka XXX pak vyplývá z jejich vzájemného kontaktu v pozici zaměstnavatel – zaměstnanec, kdy XXX tak, že by si takto závažné obvinění vymyslela.

K otázce znaleckého posudku z oboru psychiatrie na obžalovaného se již soud vyjádřil shora, obžalovaný odmítl spolupráci se znalcem, když soud neakceptoval jeho námitky proti položeným otázkám, nicméně podaný posudek a dílčí závěry znalce svědčí o tom, že obžalovaný je za své jednání zcela trestně odpovědný a není třeba tedy řízení prodlužovat zpracováním případně dalšího posudku či snahou o vedení obžalovaného ke spolupráci se znalcem. Tento důkaz

byl navíc navrhován až v rámci hlavního líčení a z dosavadního vyjádření znalce je možné učinit závěr, že není třeba další znalecké zkoumání v této oblasti provádět.

Obžalovaný svým jednáním naplnil po objektivní i subjektivní stránce skutkovou podstatu trestného činu znásilnění dle § 241 odst. 1 tr. zák., neboť jednak násilím spočívajícím ve XXX poškozené a jednak pod pohrůžkou bezprostředního násilí spočívající ve výhrůžkách XXX, v daném případě ke XXX. Poškozená odmítala styk s obžalovaným, dávala mu to vzhledem k nastalé situaci dostatečným způsobem najevo, jak slovně, tak odstrkováním, nicméně obžalovaný zřejmě i vlivem požitého alkoholu se vůči ní zachoval násilně a donutil ji k orálnímu styku i nakonec ke XXX. Z jeho chování, kdy použil přímého fyzického násilí, ale i pohrůžek XXX, je patrné, že se rozhodl akt realizovat a vynutil si tak styk s poškozenou, která jej odmítala, takže s ohledem na způsob provedení činu, pohnutku obžalovaného a použité násilí k završení svého úsilí, hodnotil soud úmysl obžalovaného jako přímý dle § 4a) tr. zák., neboť obžalovaný dobře věděl, že si to poškozená nepřeje, přesto s použitím násilí proti její vůli na ní XXX. S ohledem na způsob provedení, způsobené následky a provázené násilí, agresivitu a zlost v průběhu jednání, lze v počínání obžalovaného spatřovat mimořádně vysoký stupeň společenské nebezpečnosti jeho jednání. Obžalovaný závažným způsobem porušil zájem státu na ochraně lidské důstojnosti každého jedince.

O obžalovaném bylo zjištěno, že v minulosti nebyl projednáván pro přestupek. V rejstříku trestů má celkem 6 záznamů, poprvé byl trestán v roce 1973 pro přečin, v letech 1979 až 1982 byl trestán pro násilnou trestnou činnost v podobě ublížení na zdraví a vydírání, v roce 1986 byl odsouzen pro jeden z nejzávažnějších trestných činů, a to pro vraždu k nepodmíněnému trestu odnětí svobody na 15 let, z jehož výkonu byl podmíněně propuštěn dne XXX a ve zkušební době podmíněného propuštění se osvědčil. V roce 2003 byl zdejším soudem odsouzen pro trestné činy omezování osobní svobody a násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci, a to k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu tří let, rozhodnutí nabylo právní moci dne 23.1.2003 a zkušební doba dosud běží. Obžalovanému nespolečí žádná polehčující okolnost, přitěžující okolností je, že se jednání dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení a že se jedná opětovně o spáchání násilného trestného činu, když v minulosti již byl opakovaně za násilnou trestnou činnost postihován. Při úvaze o trestu vycházel soud z ustanovení § 23 a 31 tr. zák. a dospěl k závěru, že s ohledem na osobnost obžalovaného, kterého dosavadní tresty dostatečně nenapravily, s ohledem na jeho sklony k páčání násilné trestné činnosti, s ohledem na způsob provedení činu a způsobené následky XXX i s ohledem na samotný charakter spáchané trestné činnosti a mimořádně vysoký stupeň společenské nebezpečnosti, nelze na obžalovaného působit jiným než nepodmíněným trestem odnětí svobody, který byl s ohledem na shora uvedené skutečnosti vyměřen v horní polovině zákonné trestní sazby v trvání šesti let, a to v rozpětí sazby od dvou do osmi let a vzhledem k tomu, že v minulosti již obžalovaný byl ve výkonu trestu odnětí svobody i s ohledem na délku uloženého trestu byl v souladu s podmínkami ustanovení § 39a odst. 2 písm. c) tr. zák. zařazen pro jeho výkon do věznice s ostrahou.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání u Okresního soudu v Pardubicích do osmi dnů ode dne doručení opisu rozsudku. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Pardubicích dne 25. října 2005

JUDr. Šárka Pfeiferová
předsedkyně senátu